

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobkyně: **M. S.**
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Mikundou
sídlem Štefánikova 244, 742 21 Kopřivnice

proti
žalovanému: **Státní pozemkový úřad**
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 31.7.2017 č.j. SPU 100848/2017, ve věci
komplexních pozemkových úprav

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhala zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „správní orgán“) ze dne 3. 10. 2016, č. j. SPU 389232/2016/Ka, kterým byl schválen návrh komplexních pozemkových úprav v katastrálním území Děrné.
2. Žalobkyně uvedla, že je vlastnící pozemků parc.č. X a X v k.ú. Děrné, těchto pozemků se týkala úprava (změna) uváděná pod označením C19. Žalobkyně namítla, že 1) nebyl prokázán veřejný zájem na této změně. Správní orgán pouze uvedl, že změna C19 je navržena pro zajištění přístupu na okolní pozemky, přitom podle žalobkyně je přístup zajištěn již nyní přes pozemky ve vlastnictví města Fulnek, firmy Autodoprava J&J Jančálek s.r.o., Zemědělského Družstva Vrchovina a I. D. Žalovaný pak poukázal na § 2 zákona č. 139/2002 Sb. (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“), jako kdyby jakákoli navržená pozemková úprava byla automaticky ve veřejném zájmu. Pokud zmiňoval žádost stavebníka Ředitelství silnic a dálnic (dále jen „ŘSD“), pak stavba D47 probíhá 5 km jinde a pozemkové úpravy byly zahájeny v roce 2011, kdy nejbližší úsek D47 byl již 2 roky v provozu. Nález Ústavního soudu ze dne 27.5.1998 č.152/1998 Sb. a nález Nejvyššího správního soudu Boh.adm.č.14224, které citoval žalovaný, svědčí podle žalobkyně spíše její argumentaci než argumentaci žalovaného. Dále namítla 2) procesní pochybení v řízení, když v zápisu z 1. jednání dne 9.11.2011 byly uvedeny jiné osoby jakožto zvolení zástupci členů sboru zástupců a zápis nebyl podepsán. Poté, co na to žalobkyně upozornila, správní orgán „opravil“ zápis, což podle žalobkyně nelze, protože nešlo o zřejmou nesprávnost. Jednalo se o neoprávněnou manipulaci se spisem. Veškeré úkony, činěné takto v podstatě náhodně poskládaným a nikým nezvoleným sborem zástupců, jsou podle žalobkyně nezákonné. V podrobnostech žalobkyně odkázala na obsah námitek ze dne 11.7.2016 a vyjádření ze dne 20.7.2016.
3. Žalovaný ve vyjádření zopakoval základní myšlenky napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Ve věci rozhodl soud bez jednání v souladu s ust. § 51 s.ř.s., neboť účastníci s takovým postupem souhlasili.
5. Z obsahu správních spisů soud k žalobní námitce 1) zjistil, že jako C19 je v plánu společných zařízení uvedena polní cesta šíře 4 m, délky 483 m, přičemž cílem navrhovaných opatření jako celku je ochrana zemědělské půdy (zpřístupnění pozemků a zároveň vyloučení nebo omezení potřeby průjezdu zastavěnou částí obce). Plán společných zařízení byl schválen zastupitelstvem Fulneku 14.12.2015. Rozhodnutím správního orgánu dne 3.10.2016 byl schválen návrh komplexních pozemkových úprav v k.ú. Děrné, v odůvodnění je mj. uvedeno, že řízení bylo zahájeno na základě požadavku ŘSD ze dne 10.11.2005 v důsledku stavební činnosti vyvolané výstavbou dálnice D47 – stavba silnice I/57 Hladké Životice – obchvat. Poté proběhly přípravné práce, a úvodní jednání

Shodu s prvopisem potvrzuje

s účastníky se konalo 9.11.2011. V odvolání proti rozhodnutí ze dne 3.10.2016 žalobkyně namítla, že nebyly splněny zákonné náležitosti § 2 zákona o pozemkových úpravách – není dán veřejný zájem na úpravě C19, když k takové úpravě nedal podnět nikdo, koho se bezprostředně dotýká, přístup je zajištěn i nyní (žalobkyně popsala stávající trasu), jedná se o ryzí aktivismus správního orgánu, resp. projektanta. Odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného se věnuje vypořádání této námitky na str.5 až 8, a to podrobně a z mnoha úhlů. Žalovaný jednak citoval zákonnou úpravu a judikaturu, ale dále se také podrobně vyjádřil ke konkrétním poměrům v místě a k důvodům, pro které byla změna navržena a následně schválena zastupitelstvem v rámci plánu společných zařízení – dosavadní řešení totiž neodpovídá technickým standardům.

6. Podle § 2 věty první zákona o pozemkových úpravách, *pozemkovými úpravami se ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost a využití pozemků a vyrovnání jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy.* Podle § 3 odst.1 citovaného zákona, *předmětem pozemkových úprav jsou všechny pozemky v obvodu pozemkových úprav bez ohledu na dosavadní způsob využívání a existující vlastnické a užívací vztahy k nim.* Podle § 4 odst.1 věty první a druhé citovaného zákona, *pozemkové úpravy se provádějí zpravidla formou komplexních pozemkových úprav. Pokud je nutné vyřešit pouze některé hospodářské potřeby (například urychlené scelení pozemků, zpřístupnění pozemků) nebo ekologické potřeby v krajině (například lokální protierozní nebo protipovodňové opatření) nebo když se pozemkové úpravy mají týkat jen části katastrálního území, provádějí se formou jednoduchých pozemkových úprav.* V daném případě byly prováděny komplexní pozemkové úpravy. Prvotním impulsem pro ně sice byly požadavky ŘSD v souvislosti se stavbou dálnice D47, avšak nešlo o územní či stavební řízení, nýbrž o komplexní pozemkové úpravy celého katastrálního území, s cílem zlepšit podmínky v území z hledisek vymezených v zákoně o pozemkových úpravách. Jak uvedl Ústavní soud v nálezu č.152/1998 Sb. ze dne 27.5.1998, jenž byl zmiňován oběma účastníky, *pozemkové úpravy jsou determinovány souborem veřejných zájmů, z nichž je dominujícím zájem na dalším rozvoji zemědělské výroby při respektování odůvodněných ekologických požadavků.* Odůvodnění správních rozhodnutí jsou v daném případě logicky vedena jak v rovině obecného poukazu na předmět veřejného zájmu (uspořádání pozemků pro racionální hospodaření s půdou), tak i v rovině konkrétní, kdy žalovaný podrobně a přiléhavě reagoval na žalobkyniny odvolací námitky. Žalovaný rozhodně netvrdil, že by jakékoli změny byly automaticky ve veřejném zájmu, žalobkyně vytrhává z jeho odůvodnění jen některé části. Žalovaný jasně vyložil, v čem jsou spatřovány nedostatky stávajícího řešení, o jehož zachování žalobkyně usilovala, a zdůraznil přitom také vůli zastupitelstva obce provést (mj.) tuto změnu C19, jak byla uvedena v plánu společných zařízení, který předchází návrhu nového uspořádání pozemků (srov. § 9 odst.8 zákona o pozemkových úpravách). Soud proto nesdílí žalobkynin názor, že by se v případě změny C19 jednalo o pouhý aktivismus projektanta, či že by navržené pozemkové úpravy musely přímo souviset s požadavky ŘSD. Krajský soud proto uzavírá, že žalobní námitku 1) nepovažuje za důvodnou.
7. Z obsahu správních spisů soud k žalobní námitce 2) zjistil, že v zápisu z úvodního jednání dne 9.11.2011 jsou vyjmenováni navržení a zvolení kandidáti sboru zástupců vlastníků pozemků takto: Ing. J. D., M. Ch., F. V. a K. P., zápis je vytištěn, nepodepsán. Dne 19.7.2016 rozhodl správní orgán tak, že opravil zápis z úvodního jednání – namísto výše vyjmenovaných kandidátů uvedl: Ing. J. D., M. Ch., F. B., K. P. a I. D. Správní orgán informoval, že byl také doplněn chybějící podpis zapisovatelky, a že tato oprava nemá

Shodu s prvopisem potvrzuje

žádný dopad na práva a právem chráněné zájmy účastníků řízení. Z vyjádření města Fulneku z 16.12.2016 (k odvolání podanému žalobkyní) je zřejmé, že za město Fulnek se úvodního jednání dne 9.11.2011 účastnila Ing. D. G., která potvrdila, že do sboru zástupců byli toho dne zvoleni Ing. J. D., M. Ch., F. B., K. P. a I. D. Ze všech zápisů z jednání sboru zástupců počínaje 30.11.2011 vyplývá jednoznačně, že jako členové sboru jednali Ing. J. D., M. Ch., F. B., K. P. a I. D.

8. V souladu s § 5 zákona o pozemkových úpravách si vlastníci pozemků řešených v pozemkových úpravách zvolí sbor zástupců, jejich počet musí být lichý. Sbor spolupracuje při zpracování návrhu pozemkových úprav, vyjadřuje se k plánu společných zařízení, k podaným připomínkám atd., přičemž o schválení návrhu pozemkových úprav rozhoduje pozemkový úřad (§ 11 odst.4 citovaného zákona). Z výše uvedeného je zřejmé, že sbor zástupců má významné poradní postavení v procesu pozemkových úprav, o schválení návrhu však nerozhoduje. V daném případě sice došlo k chybnému zápisu zvolených zástupců, avšak ze správního spisu podle názoru soudu jednoznačně vyplývá, že zvolení byli skutečně ti, kteří byli posléze uvedeni v opraveném zápisu (viz zápisy z jednání sboru, vyjádření města Fulneku, a konec konců podpůrně i skutečnost, že počet zástupců v původním zápise není lichý). Správní orgán tedy uvedl formální stav do souladu se stavem skutečným, nejednalo se o „neoprávněnou manipulaci se spisem“, jak tvrdí žalobkyně. Soudu především chybí v žalobě konkrétní vyjádření žalobkyně, jak bylo tímto pochybením zasaženo do jejích konkrétních subjektivních veřejných práv. Její námitka je obecná, poukazuje pouze na zásady zákonnosti, nijak je nepromítá do svého případu. Pokud žalobkyně obecně odkázala na obsah námitek ze dne 11.7.2016 a vyjádření ze dne 20.7.2016, těmi se soud nezabýval, neboť nebyly součástí žaloby. Takový postup vyplývá z dlouhodobé, ustálené judikatury soudů rozhodujících ve správním soudnictví (srov. např. již rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 27.12.2001 č.j. 7 A 147/99-35: *Soud se v řízení o správní žalobě nemůže zabývat námitkami, které žalobce uplatnil v rozkladu, podaném ve správním řízení, byť i na ně v žalobě sumárně odkázal. Je třeba, aby žalobce tvrzené důvody nezákonnosti v žalobě explicitně uvedl. To je zákonnou náležitostí žaloby a jen tímto způsobem mohou být vymezeny hranice soudního přezkumu zákonnosti aktu.*). Soud proto neshledal – stejně jako žalovaný – že by se jednalo o tak závažnou vadu řízení, která by musela vést ke zrušení napadeného rozhodnutí. Žalobní námitka 2) je nedůvodná.
9. Krajský soud proto žalobu v souladu s § 78 odst.7 s.ř.s. zamítl.
10. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nad běžnou úřední činnost nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 13. září 2018

Shodu s prvopisem potvrzuje

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje